

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE INCEPLA SI SI 6 A FIE-CAREI LUNI

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

GRIGORE VENTURA
Prim-redactor responsabil

ANUNCIURILE
SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la Aclern Agency, Constantinople
Kavakey Deirmen Han, 16 Galata.
Anunciuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunciuri
și reclame pe pagina treia 2 lei linia.

ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

ATENTATUL

Un atentat a fost comis ieri seara asupra persoanei primului ministru. Un individ care se zice ca a fost sergent în armata, a pândit pe d. Ioan Brătianu pe când se întorcea a casa, și a tras asupra lui o lovitura de pistol, fara a l'atinge.

Noi nu putem de cât se reprobam cu indignatiune această tentativa de asasinat asupra persoanei d-lui Ion Brătianu.

Istoria terei e de facia spre a proba ca partidul conservator a fost victima unui asasinat politic, dar ca densusul l'a reprobat in tot-d'auna privindu-l ca arma mirsava si infama.

Amintim aci cuvintele pronunciate in Camera de d. Al. Lahovari cu ocaziunea atentatului lui Pietraru. Oratorul conservator s'a exprimat astfel:

„Declar in numele partidului conservator ca intra in principiile partidului de care am onoarea d'a face parte, d'a reprobam din toate puterile sale asasinatul politic si ideile cari conduc la asemenea crime.

„D'altmintearea, aceste idei nesănatoase sunt importate din afara si este de sperat ca ele nu vor gasi echou pe pamantul românesc.

„Camera nu poate fi de cât unanimă pentru a stigmatiza asemenea fapte.“

Cele zise de d-l Alexandru Lahovary la 1880 se pot aplica si asta-zila atentatul ce s'a încercat asupra persoanei primului-ministru.

EI SEAMANA VENT VOR CULEGE FURTUNA

Un act de vandalism nepomenit s'a comis astăzi de bandele d-lui Ion Brătianu. Pe la 10 ore tocmai în momentul când se compunea deja articolul pe care îl dăm mai sus în privința atentatului, o bandă de bătași condusă de agenți deghisași și având în fruntea lor pe d. Arbore, redactor al *Telegrafului*, s'a năpustit asupra redacțiunii noastre, spargând geamurile, intrând în redacție, stricând mobilele, rupând hârtiile, condiciele, colecțiunile, dând cu ciomagul în dreapta și în stânga, rânind grav pe administrator.

În timp când această scenă de sălbăticie se petrecea, sergenții de oraș asistați nepăsători, cu toate că banda venise pe strada Victoriei, dupe ce comisesse acelaș fapt la redacțiunea ziarului *Independance roumaine*.

Ajunși înaintea localului *Epocei* bătașii au început a sbiera: dați în ei! Spargeți tot! Omorâți!

D. Arbore, văzând pe unul din colaboratorii noștri. l'a strigat în gura mare: «Ia uități-vă la spionul rusesc, dați în el.» Vandalismul a domnit mai bine de 20 minute fără ca autoritatea să fi dat semn de viață. În fine pe la 10 ore și jumătate au sosit un inspector și d. director al poliției.

În momentul când scriam aceste rânduri, adică la 11 și jumătate, nici un procuror nu s'a văzut încă.

Iată sub ceregim de teroare trăim. În fața unei asemenea situațiuni, e de detoria opozițiunii d'a se întruni spre a lua măsuri urgente pentru asigurarea vieții membrilor ei contra atentatelor tolerate și patronate de poliția guvernului.

Cuvântul sinistru al d-lui Stătescu s'a împlinit. Opozițiunea nu mai are dreptul la protecțiunea legilor.

Administrația și justiția nu mai există pentru dînsa. Nu mai rămâne de cât a ne apăra cu arma în mână. Să vede că ne-am înșelat în aprecierile noastre asupra atentatului. După cele petrecute astăzi se poate presupune cu temei că preținșul atentat comis asupra persoanei d-lui prim-ministru n'a fost de cât un pretest pregătit pentru a aplica sistemul de teroare contra adversarilor guvernului.

Regimul de infamie și de turpitudini care domnește în această țară de 10 ani, se simte ajuns pe sfârșit. În desperarea lui recurge la mijloacele cele mai sălbatice.

Ne aflăm în fața unei stări de lucruri din cele mai periculoase. Regimul colectivist seamănă vânt, va culege furtună.

V.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Berlin, 16 Sept.—Reichstagul a fost deschis printr'un discurs al d-lui de Boetticher, care spune că convențiunea comercială cu Spania va fi supusă Reichstagului.

Berlin, 16 Sept.—Consiliul federal a adoptat o propunere a guvernului prusian, cerând prelungirea micii stări de asediu la Berlin și în împrejurimi.

Berlin, 16 Sept.—Reichstagul și-a ales biroul său presidențial.

Sofia, 16 Sept.—După o lungă discuțiune în stinul comisuniil, Camera a primit prin aclamațiunii textul următor ca respuns la discursul regentii.

«Reprezentanții națiunii, chemați în aceste timpuri critice pentru patrie, în sesiune extraordinară, consideră de datoria lor a declara de rușinoasă și infamă lovitura de stat din 21 August, opera unui mic număr de indivizi rău intenționați, care a mișcat și indignat poporul bulgar și l' a sila a se ridica cu armata pentru a apăra onoarea și independența coroanei bulgare, a restabili ordinea legală, și în același timp a cere guvernului pedepsirea exemplară a autorilor acestei lovituri criminale.

Poporul bulgar nu găsește cuvinte pentru a exprima admirațiunea sa față cu abnegațiunea și patriotismul, fără exemplu al prințului Alexandru, care pentru agăranta independența, libertatea și drepturile statului nostru, precum și restabilirea bunelor relațiuni între Rusia și Bulgaria, a părăsit într'un mod nobil tronul.

Reprezentanții poporului au ferma speranță că în urma acestui imens sacrificiu, bunele sale relațiuni se vor restabili într'un mod complet.

Suntem adânc convinși că toți cetățenii bulgari pătrunși de marele pericol, care amenință patria, se vor grupa împrejurul guvernului, și l' vor da ajutorul și susținerea trebuincioasă, pentru menținerea ordinii, păcii și a siguranței interioare pentru ca statul nostru să iasă neatins din această crasă.

Reprezentatiunea națională exprimă recunoștința sa regentilor și guvernului, pentru măsurile luate, pentru a asigura pacea și liniștea țării, precum și pentru convocarea fără întârziere a unei adunări naționale, care conform constituțiunii, va trebui să aleagă un prinț la tronul vacant.

Camera va examina cu atențiune și va vota proiectele propuse de guvern

în care, ne place a declara, că avem întreaga încredere și care, sperăm că va ști, prin înțelepciunea sa, pătrunderea și energia sa, să ocrotească interesele și apărarea patriei.

Trăiască Bulgaria! După votarea acestei adrese, camera a discutat propunerea guvernului privitoare la un împrumut de 15 milioane, în bonuri de tesaur în v'ro altă formă.

Sofia, 16 Septembrie.—Depeșă către Țar, votată eri de Camera și răspunsul Camerii la discursul regentii votat astăzi, sunt 2 fapte care preocupă spiritele. Cu toate că termenii sunt cam vii în această din urmă, care pare a fi în contradicție cu termenii ultimei depeși trimise Țarului, acceptarea faptelor îndeplinite pare cu toate acestea că se accentuează din ce în ce mai mult.

Dispozițiunile Camerii permit a se constata că influența guvernului este reală, asupra representațiunii naționale. Ea este asemenea de bun augur pentru mersul ulterior al afacerilor și mai cu seamă pentru rezultatul alegerilor la marea adunare națională. După aceste indicii și altele opinia care prevalează e că regenta va putea evita niște alegeri protestatoare contra noului stări de lucruri și că astfel noua adunare de foarte simpatică suverinului prințului Alexandru, va fi dominată într'un mod îndestulător de rațiunea politică pentru a se gândi mai puțin la trecut de cât la viitor.

Cu toate acestea nu trebuie să se piarză din vedere că drumul de parcurs e lung de acum și până la aceeaș alegere și că multe incidente se pot produce.

De altminteri se constată că Rusia se ține mereu într'o mare rezervă față cu regenta și că pare că ea așteaptă ca ostilitatea mai mult sau mai puțin deghizată, la care a dat naștere ultimele evenimente, să se întărească în spiritul public. Ea ar voi să văză creându-se un curent de opiniuni spontaneu care ar merge spre dânsa cu încredere, în locul resemnațiunii pline de recel ce întâlnește.

De acta consulul Rusiei, primind biroul adunării, care venea ca să l' remită depeșă către Țar, votată ieri de Camera, nu s'a sfîșit a spune că regenta nefiind încă recunoscută de Rusia, trebuia ca Camera și guvernul să se arate prudenți.

Se crede în oare cari cercuri că mai multe pasagi din respunsul votat astăzi, sunt de natura a excita nemulțumirea la St-Petersburg.

Se așteaptă sosirea generalului Kaulbars și se crede că acesta va desfășura multă dibăcie și spirit de împăcare pentru a aduce misiunea sa la bun sfârșit.

Multe știri circulă aci în privința atitudinii oare căror puteri. Astfel se zice că Austria ar fi lăsat să înțeleagă aci într'un mod pieziș, un limbajiu pe care Bulgarii l' consideră ca favorabil pentru dînsii.

Dar dacă faptul există, nu poate avea în nici un cas o valoare oficială.

Sofia, 16 Sept.—Camera a amânat discuțiunea proiectului de împrumut. Proiectul de rescumpărare a mobilelor prințului Alexandru a fost depus pe birou Adunării.

Suma se ridică la 2 milioane cinci sute de mii de franci, dintre cari 840,000 fr. le datorește prințul unei case din Berlin.

O EROARE REGALA

Cititorii noștri au văzut, într'unul din numerele trecute, darea de seamă făcută de d. profesor Freytag, despre o conversațiune ce ar fi avut cu M. S. Regele în castelul de la Peleşu. Destăinuirile făcute de acest domn sunt foarte prețioase pentru noi românii, și ele ne arată starea de spirit a M. S. Regelui și ne dă ex-

plicațiunea unui fapt pe care nimeni nu l' putea înțelege, ele aruncă o lumină favorabilă asupra caracterului M. S. Regelui și ne scoate dintr'o adâncă nedomirire.

D. Eminescu, tot atât distins publicist, pe cât poet eminent, numea, în coloanele «Timpului» pe M. S. Regele Carol, Îngăduitorul. De când însă numai scrie d. Eminescu a trecut timp și epitetul de «Îngăduitor» nu mai mulțamește pe nimeni. Toată lumea găsește acum că M. S. este, nu numai îngăduitor, dar nepăsător, indiferent. Pe toate zilele se petrece fapte revoltătoare, numeroase plângeri ajung până la picioarele tronului și M. S. aude, vede, înțelege dar tace.

«Maria Ta, observa unii guvernul M. Tale, în loc de a aplica legile și de a aduce liniștea între cetățeni, nu se îndeletnicește de cât cu a persecuta opoziția și de a căpătați pe cei devotați lui; de a întreține zizania și neliniștea în țară.» M. S. Regele vede și tace.

«Maria Ta, se plâng alții, guvernul Mariei Tale zdrobește în mod sistematic tot ce e onest și conștiincios în această țară, și înalță în modul cel mai scandalos, conștiințele corupte, caracterele tiritoare: aceasta strică societatea, omoară simțul moral. M. S. Regele, vede și tace.

«Maria Ta, strigă cei din urmă, guvernul Mariei Tale, organizează cete de bătași, ca se ne omoare cu ciomagul pe ulițe. Ministrul Mariei Tale, a îndrăsnit să spue în Camera că opoziția este pusă afară din lege, și suntem reduși a ne apăra viața cu arma în mână, prin orașe și chiar în Capitală. M. S. Regele înțelege și tace.

Ce fel de om este acesta, se întrebă lumea? De piatra se fie și tot s'ar înduioșa de atâtea plângeri, s'ar îngriji de atâtea corupțiune, s'ar indigna de atâtea mișelii. Ce însemnează atâtea nepăsare?

Născut într'o țară în care domnește cea mai severă disciplină, cum suferă atâtea destrăbălare? Având cele mai bune tradiții de onoare și de demnitate, cum rabdă împrejurul său atâtea corupțiune? Usând de cea mai strictă economie în averea sa personală, cum primește atâtea risipă în averea statului?

Și neștiind nimeni ce se răspundă, lumea era redusă la această tristă reflecțiune. «Dar ce-i pasă, neamului de țara Românească? Elia regulat leașa, cumpără case și moșii, și pe noi ne lasă să ne împărțim părul cu furca.»

Ei bine, d. profesor Freytag ne-a adus o adevărată mângăiere destăinuinnd conversațiunea ce ar fi avut'o în castelul Peleşu cu M. S. Regele.

Resultă în adevăr din acea conversațiune că Suveranul nostru nu este nici nesimțitor, nici nepăsător. Din contra, M. S. vede răul corupțiunii care copleșește țara, se preocupă de această boală și suferă și el ca și noi toți și poate mai mult de cât noi. Dar M. S. crede că nu poate să o vindece, și de aceea nu face nimic pentru a o vindeca.

D. I. C. Brătianu a avut abilitatea de a convinge pe Suveran că corupțiunea este o boală constituțională a țării, și, că boala din fire, n'are lecuire.

Dar aceasta, este fără îndoială, neadevărat, consilierii tronului au înșelat pe Suveran, corupțiunea nu este o boală a societății românești ci o boală particulară a d-lui I. C. Brătianu. Corupțiunea este o boală

constituțională, dar nu a țării, ci a colectivității.

D. I. C. Brătianu, ca să vie la putere și mai ales ca să se ție la putere, a făcut și face apel la cele mai mârșave sentimente ale inimii omenști, la invidie, la ura și mai ales la corupțiune. Toți aceia care alegă dupe câștigul fără muncă, toți aceia cari sunt capabili să și vinză conștiința pe bani, toți aceia cari sunt în stare să se desbrace de rușine și de modestie pentru a avea poziții înalte, toți aceștia s'au strîns, se strîng pe fie care zi împrejurul d-lui Brătianu și formează partidul colectivist.

Și din contra, toți aceia cari au simțul demnității, toți aceia care au cultul onoarei, toți cari au convingeri politice și nu vor să le lepede sau să le terfelească pentru bani, toți aceștia au părăsit pe d. Brătianu și au trecut în opozițiune. Numele proprii sunt de prisos, toată lumea l' arată cu degetul.

Aceasta este istoria d-lui Vernescu. Aceasta este istoria d-lui D. Brătianu, care îndată ce a manifestat voința de a înfrâna corupțiunea a fost silit să se despartă de fratele său și să treacă în opozițiune.

M. S. Regele este dar în mare eroare, M. S. a fost înșelat de consilierii tronului și rugam pe M. S. Regele se bine-voiască a studia lucrul de aproape și se va convinge că a fost înșelat, că corupțiunea nu este boala țării, ci este boala specială a colectivității de la putere.

Și atunci dacă este adevărat, cum ne-a spus d. profesor Freytag ca M. S. vooeste vindecarea acestei boale, atunci leacul este găsit gata. M. S. n'are de cât se revoaice pe consilierii tronului cari l'au indus în eroare și care întrețin și hrănesc corupțiunea.

Noi nu pretindem ca înainte de venirea d-lui I. C. Brătianu la putere administrațiunea era sfântă, noi nu sperăm ca, dupe căderea d-lui Brătianu, nu se vor mai găsi de loc funcționari abuzivi; dar susținem că guvernele, care au precedat pe d. Brătianu căutați sincer să îndrepteze răul și de aceea răul era mai mic, pe când guvernul d-lui Brătianu îl încurajaza, și de aceea a luat proporțiuni spăimântătoare. Suntem convinși că guvernul, care va veni la putere, va căuta mai înainte de toate se introducă ordinea în țară, conform acelor idei; pe când ceea ce leagă pe capii colectivității sunt interesele materiale, și idea dominantă a guvernului este să se îmbogațească unii pe alții și prin ai lor. Și dovadă este că nici unul din capii partidului conservator n'a fost măcar banuit, nu de corupțiune, dar nici măcar de lipsa de delicateță, pe când mai toți oamenii cari au greutate între colectivități, sunt bănuți de corupțiune.

Între guvernul d-lui I. C. Brătianu și guvernul anterior există această mare deosebire, că ceea ce lega pe capii partidului conservator erau opiniunile lor politice, și idea lor dominantă era de a aduce ordinea în țară, conform acelor idei; pe când ceea ce leagă pe capii colectivității sunt interesele materiale, și idea dominantă a guvernului este să se îmbogațească unii pe alții și prin ai lor. Și dovadă este că nici unul din capii partidului conservator n'a fost măcar banuit, nu de corupțiune, dar nici măcar de lipsa de delicateță, pe când mai toți oamenii cari au greutate între colectivități, sunt bănuți de corupțiune.

Vom zice dar M. S. Regelui: Este natural ca corupțiunea să fie mare în țară, de oare-ce corupțiunea este singurul sprijin al guvernului M. Tale, singura legătură a oamenilor

ce-l susțin, de oare-ce corupțiunea este sistemul de guvernare al colectivității. Dar leacul este în mâna M. T. și de vreme ce poți, ești dator să tîmăduiești țara de această cangrenă.

Gr. G. Peuceșcu.

AMANINTE DESPRE ATENTAT

Erî seară d. Ion Brătianu pe la 7 ore pe Strada Vamei însoțit de d. Costică Robescu cu care convorbea înaintînd spre locuința sa în Strada Căței. Când ajunseră în fața casei d-lui Emil Costinescu, se auzi de odată o detonătură și d. Robescu se simți lovit în spate. Atât d. Ion Brătianu cât și d. Robescu se întoarseră repede în direcțiunea de unde venise lovitura și vîzură pe un individ tînînd în mînă un revolver și luptîndu-se cu un agent al poliției care se încerca a-l împiedica d'a trage un al doilea foc. Atunci d. Robescu se repezi și el asupra asasinului și îl apucă de gât. Alentatorul fu arestat și condus la cazarma gendarmilor din strada Colței.

Numele lui este Stoica Alexandru și se zice că a fost sergent în armată. Dupe cît am putut afla, el este din Râmnicu-Sărat unde are o mică hăcănă. N'a voit pînă acum să mărturisească motivul care la îndemnat la comiterea faptului, a zis numai că un comisar de poliție din Râmnicu-Sărat l'a pus să comită atentatul. E probabil că evem aface cu un nebun. Pare straniu că Stoica Alexandrescu era tras la otelele Metropole, ceea ce ar dovedi că el nu era lipsit de mijloace și că venise cu intențiunea d'a comite crimă.

În primul moment s'a zis că d. Robescu este rănit. El însuși a crezut-o fiind că simțise o durere destul de vie în spate. Dar după câte-va minute se dovedi că nu era de cît o confuziune neînsemnată. Ea' era produsă prin lovirea glonțului asupra părții metalice a unui bandajiu herniar (cerc) pe care îl poartă d. Robescu. Acestui cerc datorăse d. Robescu scăparea sa. Căci vizita medicală a dovedit că glonțul a lovit în atîta putere în cerc în cît l'a pătruns și a rîcoșat d'a lungul trupului, perforînd haina, pantalonul și chiar izmăna. Să poate dar zice cu drept cuvînt că numai această circumstanță cu totul fortuită a împiedicat ca lovitura adresată d-lui Ion Brătianu să coste viața d-lui Robescu.

Știrea despre tentativa de asasinat s'a răspîndit îndată în tot orașul. Ca de obicei în asemenea cazuri, tot felul de zgomote fură puse în

circulație. Unii spuneau că d. Brătianu e rănit, alții că lucrul e ticluit și că atentatorul este un agent de poliție. În fine, pe la 8 ore și jumătate se află adevărul ast-fel precum îl dăm aci lectorilor noștri. Îndată ce fapta fu cunoscută un mare număr de persoane veniră la d. I. Brătianu. Casa și curtea erau pline.

În stradă era un public numeros care comenta toate circumstanțele faptului. Pe la 9 oresosiră unii membrii din corpul diplomatic și pe la 10 d. Brătianu primi o depeșă de la M. S. Regele care îi telegrafă de la Sinaia felicitîndu-l că a scăpat teafăr din pericolul în care îl puse e infamul atentat ce se încercase asupra persoanei sale.

Instrucțiunea începu îndată sub direcțiunea procurorului San Marin, primul-procuror, d. Manolescu și procurorul-general fiind absenți. Dupe interogatoriul sumar al atentatorului ale cărui răspunsuri at fost cam încurcate, se făcu o descindere în domiciliul său la otelele Metropol. Se zice că acolo s'au găsit unele hîrtii compromițătoare pentru câte-va persoane din Râmnicu-Sărat. În urma acestor descoperiri, d. jude-instructor Florian, procurorul Andronescu și inspectorul de poliție Musculeanu au plecat erî seară la Râmnicu-Sărat spre a culege indiciile necesare pentru probarea mobilului care a împins pe Stoica Alexandrescu la comiterea faptului.

ANTISEMITISMUL OFICIAL

Citim în «România liberă» următorul articol ce tratează de atitudinea presei noastre oficiale față cu pretinsul congres anti-semitic care a avut loc la București.

Voința Națională, prin articolul de fond al numărului său din 2 Septembrie, ia atitudinea stranie de a lauda așa numitul «congres» anti-semitic, înconșant în zilele trecute la București de dd. Moroiu-Polihroniade-Gherghel. Credem că este fără exemplu în viața politică din Europa de astăzi, ca o foaie oficială sau cel puțin guvernamentală, precum este *Voința Națională* la noi, să se umele coloanele, ba chiar să și facă un articol de fond, cu lauda agitării anti-semitice.

Chestia Evreilor la noi este o chestie economică și națională de mare importanță, și nu *România liberă* i se va putea face imputarea că a nesocotit-o vre odată sau că a susținut vre o soluțiune a ei contrară intereselor românești. Suntem partizani ai întăririi economice și naționale pe toate căile legale și am aplaudat la toate măsurile drepte menite a ne garanta în contra cîmpirii Evreilor.

În grupul de oameni politici, pe care îl reprezentăm, cu excepțiunea d-lui

Petru Carp, care în chestia Evreilor a rămas singur de părerea sa în Constituanta de la 1881, motivîndu-și de altminteri convingerile sale isolate cu toată sinceritatea și înălțarea de vederi ce îl caracterizează toți cei-alți să luat parte și s'au pronunțat în sensul soluțiunii contrare aspirațiilor evrești.

Dar una este o politică legală de apărare națională, și alta este agitărea pe cît de sgomotoasă, pe atît de neacoaptă, a unor domni ca Moroiu, Polihroniade și Gherghel.

A citi însă într-o foaie oficială ca *Voința Națională* pasaje ca cele următoare: «Succesul congresului este nelăgăduit: o legătură s'a stabilit deja între anti-semiții români și anti-semiții din Franța și Ungaria.... Și acest congres, ca și mișcarea anti-semitică pornită în timpul din urmă în Germania, Franța și Ungaria, va servi cauza noastră.» aceasta este o adevărată surprindere pentru or ce cap politic.

Dacă lupta noastră în contra Evreilor este, precum cu drept cuvînt o relevă *Voința Națională*, o luptă economică și nu religioasă, am dori să știm, sub ce titlu vine deputatul ungur Komlosy să susție încordarea economică a României? Dacă d. Komlosy dorește întărirea noastră economică, are o bună ocazie în Camera patriei d-sale să protesteze în contra modului cum au înțeles și cum înțeleg compatrioții d-sale relațiile economice cu România.

Iar cît pentru «legăturile» cu anti-semiții din Franța și din Ungaria, de care se felicita *Voința Națională*, și cît pentru regretul ca n'a venit la București și d. Stocker, «celebritatea anti-semitică» din Germania, dorim guvernului, pe care îl reprezentăm în presă *Voința Națională*, ca să aiba alte legături cu Germania și cu Franța de cît legăturile cu niște agitatori desavuați în modul cel mai expres de propriile lor guverne.

Nici un guvern cu mintea sănătoasă nu a încurajat și nu va putea încuraja excitarea pasiunilor populare într-o asemenea materie și am voi să știm, dacă d. ministru de interne din România este de părerea *Voinței Naționale*, că adică, cum se zice familiar, trebuie să se dea titlul d-lui Polihroniade în mod oficial?

Pe rezultatul unui mai mic «congres» anti-semitic ținut după câte-va zile în Craiova și unde auditoriul congresului s'a dus pe strade ca să dărimie Sinagoga obreiască, va fi dedicat pe d. redactor al *Voinței Naționale* asupra folosului încurajării unor asemenea agitațiuni.

Un Craioveanu.

INFORMATIUNI

Erî seară Comitetul executiv al opozițiunei coalizate a fost convocat pentru opt ore.

Ne bucurăm vîzînd că acțiunea opoziției, forțamente paralizată prin vacanțiile de vară, azi reîncepe. Așteptăm cu încredere rezultatul deliberațiunilor Comitetelor dirigu-

itoare pentru a vedea această acțiune manifestîndu-se în curînd.

Principele moștenitor al Austriei va veni la Sinaia pe la 20 Septembrie.

D. E. Stătescu, care se află la Constanța va face o călătorie de plăcere la Constantinopol.

Ni se spune că decretul pentru revocarea d-lui Simulescu a fost subscris de M. S. Regele.

Ni se scrie de la Sofia că rechemarea consulului Anglii pare iminentă.

Aflăm că demisiunea d-lui Lahovary, director al diviziunii consulatelor n'a fost primită.

Românul anunță că d. procuror întrebînd pe d. dr. M. Beck, redactorul ziarului «Revista Israelită» cari îi sunt probele cu cari se justifică numind pe d. Moroiu militar în retragere silită, d-sa presintă «Monitorul Oficial» din anul 1871 unde e publicat decretul de destituire. În urma acesteia d. procuror a declarat d-lui Moroiu că nu găsește cas de proces de presă. Acest din urmă însă nemulțumindu-se cu deciziunea parchetului, anunță că se va adresa juraților.

Neue Freie Presse primește din Pesta o corespondență mai lungă, în care se zice, că nu mai poate fi îndoiulă, că toate casurile, întemplate în Budapesta, n'au fost Cholera nostras, ci cholera asiatică.

Profesorul de universitate Babeș (care a studiat și metoda lui Pasteur în Paris) a declarat, că la autopsiele făcute de d-sa a găsit bacilul-virgula al d-rului Koch, caracteristic pentru cholera asiatică.

În orașul Raab au fost 29 casuri de holera, din care 9 urmate de moarte.

Din Roma se comunică că documentele ce se vor publica în curînd în cartea verde a Italiei, vor proba în deajuns nesiguranța în care se găsea politica austro-ungară în primele zile după actul detronării principelui bulgar. Situațiunea s'a limpezit numai după ce principele Bismarck a răspuns la întrebarea comitelui Kalnoky că abdicarea principelui Alexandru este singurul mijloc d'a împiedica intervențiunea armată a Rusiei în peninsula balcanică și d'a înconjura isbucnierea unei conflagrațiuni europene.

România, zice că guvernul ar fi avut intențiunea d'a pune mîna pe capitalul societății Creditului fun-

ciar rural, care este în aur, spre a putea plăti cupoanele rentei emise în sume colosale și plătibile la Berlin. În acest scop s'a propus trecerea capitalului Creditului rural la Banca Națională și contopirea casierilor celor două instituțiuni.

Pentru realizarea acestui proiect a lucrat din resputeri d. Eugeniu Carada.

Mulțumită însă energicei opuneri a d-lui Th. Rosetti și a amenințării d-lui G. Cantacuzino că va dimisiona din consiliu, proiectul a căzut.

Aflăm că d. G. Varlam, în procesul ce are cu comisarul polițienesc și alții, pentru lovire, va fi apărut de d. niș advocați: G. Vernescu, D. Giani, C. Boerescu, Ioan Lahovary, G. Răceanu, Petre Grădișteanu, G. Paladi, Em. P. Protopopescu, Al. Vlădescu, D. Economu, D. Șoimescu, V. Râmnicănu, V. Atanasie, I. Săndulescu-Nănoveanu, Gr. Crisenghi, Radu Orghidan, Al. Naumescu și alții.

Procesul este fixat pentru ziua de 11 ale curente, înaintea Tribunalului Ilfov, secția I.

Citim în *Neue Freie Presse*: Dibăcia principelui Bismarck și străduințele diplomației germane au reușit a pune bazele unei înțelegeri, privitoare la cestiunea bulgară, aprobată de cele trei puteri imperiale. Rusia recunoaște caracterul european al cestiunei bulgare și în același timp Austria și Germania se declară gata a sprijini interesele speciale ale Rusiei în Bulgaria.

În locul principelui Dolgoruky se va duce Generalul Kaulbars ca comisar special pentru Bulgaria. Se crede că cei trei împărați s'ar fi unit deja și asupra alegerii unui principe în Bulgaria și, dacă n'au convenit asupra persoanei, totuși vor fi gata ca, la momentul oportun să se simtă fie-care la același candidat. Rusia a renunțat la ideea unei invasiuni militare în Bulgaria dar s'au luat deja înțelegeri pentru cazul când se vor produce desordine în Bulgaria. În definitiv toate puterile vor susține regența prin menținerea relațiunilor diplomatice.

Pentru situațiunea Rumeliei Orientale față cu Bulgaria ar intra în vigoare protocolul din Constantinopol din Martie anul curent.

DEPESI „HAVAS”

Paris, 16 Septembrie. — Generalul Haulbars a plecat în Bulgaria, nu pentru a exercita funcțiunile de înalt comisar, dar numai ca agent diplomatic.

Londra, 16 Septembrie. — *Standard* sfătuiește pe guvernul englez să lucreze cu prudență și fără grabă. El spune că evenimentele au înșelat în speranțele lor atât pe Rusia cât și pe Englitera, și că nimeni nu știe încă care va fi atitu-

FOAIA ZIARULUI «EPOCA»

(46)

MIZERIILE LONDREI

(Urmare)

XXXI.

Amintiri terse.

Situațiunea devenea din ce în ce mai grea pentru irlandez. Acea femeie pe care o iubise, suferea sub ochii lui, ca și nenorocita căzută la genunchile lui vărsa lacrimi amare, și ideea că e așteptat aiurea îl îndemna să plece.

Fără afectațiune, fără mînie, retrase mînele sale pe cari Ienny cerca să le apuce, udîndu-le cu lacrimi.

— Ienny, reluă el, ceia ce s'a petrecut între noi, ceia ce trebuie să uităm, nu a lăsat, îți jur, nici o idee de ură sau de răsunare în inima mea. De acum suntem streini unul pentru altul: cinci ani de despărțire ar fi trebuit să te încredințeze că nu poate fi alt-fel. Să ne urmăim, fie care din partea lui, calea pe care am apucat, și să nu mai încercăm a desmormănta din trecut, niște amintiri care n'ar servi la alt nimic de cît a ne turbura fără nici un folos.

— Dar copilul nostru! zise Ienny,

dureros atînsă de cuvintele liniște și măsurate a le lui Mac Allan.

— Copilul nostru! reluă Mac Allan cu o nerăbdare conștinută, vrei să-ți îl duc la Castle?

— E adevărat! Ai dreptate! strigă Ienny ascunzîndu-și din nou fața pe care țînise sângele ei cald, ca un semn de rușine. Da, da, nu mă gândisem la asta.... Trebuie să crezi!... O! nenorocita de mine!

Și, dupe câte-va momente de suferință, de durere, recăpătîndu-și tăria sa firească, Ienny se sculă, apoi zise cu un ton energic:

— Ai dreptate, Mac Allan, îi zise ea, și de și am ramas demnă de d-ta, demnă de a iubi pe fiul meu, îți jur, nu poți acum să ascuți rugăciunile mele. Te înțeleg; pentru dînsul, pentru mine, te mulțumesc, știu acumă ce-mi rămîne de făcut ca să-mi împlinesc datoria. Irlandezul privi pe Ienny mirat.

— Asta te miră, reluă tînăra femeie cu o voce din ce în ce mai liniștită, în care se vedea o hotărîre crescîndă, și nu poți să-ți explici cuvintele mele. Le vei înțelege într-o zi și atunci.... Atunci, Mac Allan, vei da voce, de sigur, unei mame să-și sîrute copilul. Dar nu-i vorba de asta. Odiñoară ai respins cuvintele mele; nu-ți mai cer nimic, voi numai să-ți dau.

Mac Allan stătea încrîncenit, privind la transformarea lui Ienny. Zimbea pronunțînd aceste cuvinte, și acest zîmbet plin de o blîndețe îngerească

il silea s'o creadă mai mult de cît pornirea cea aprinsă, sbuciumările pe care le înfruntase până atunci.

— Ascultă-mă, și crede-mă, reluă Ienny. Castle te a denunțat că ești faptuitorul răscoaltei care are loc astăzi. S'a dat ordin să te aresteze ca culpabil de încercare de furt și de prădare cu arma în mînă, și ai să fi arestat aicea, ț'o jur.

— Aici? În casa mea! Te înșeli Ienny, legea engleză nu permite asta. Aici sunt în siguranță.

— Îți repet că au să vie în curînd, că legea va fi călcată dacă va trebui; Prințul-Regent care știe tot a permis tot, numai să puie mîna pe d-ta. N'at nevoie, cred, să știi de cine am aflat aceste amănunțimi, dar dacă voești să te gîndești puțin și să ghicești, ceia-ce nu-i greu, vei înțelege că sunt sinceră și că trebuie să iei precauțiuni.

Mac Allan privi încă o dată pe tînăra femeie cu o îndoială, cu o urmă de neîncredere.

— O! crede-mă, reluă ea fără mînie, fără violență, precum și fără umilință, dar cu o emoțiune înduioșătoare.

XXXII.

Un rengițu polițienesc.

— Te cred, Ienny, zise Mac Allan tînvind de stăruința tînerii femei, te cred, căci demonul minciunei el însuși n'ar putea să intimideze mai bine acentele adăruțului pentru a ținea.

Ienny dădu un zîmbet de bucurie.

— Da, crede-mă, reluă ea, crede-mă și părăsește îndată această casă unde libertatea, viața d-tale nu mai sunt sigure.

— Așa dar socoli că în urma denunțării lui Castle, vor viola legea, intrînd cu sîla în casa mea, arestîndu-mă cu toate reclamațiunile ce vor face amicii mei?

— Sunt sigură, și ceia ce mă mir e că această îndoiță violațiune a legii și a domiciliului d-tale nu e încă un fapt îndeplinit. Fugi! fugi! de abia dacă îi mai avea timp. Gîndește-te, încă, adăuse Ienny dîndu-i a taiege că știe unde se va duce să-și caute un asil, gîndește-te că nu vei afla scapare în or ce casă.

— Unde să fug atunci? zise Mac Allan răspunzînd la alusiunea conștinută în frasa lui Ienny. Unde să găsesc un asil mai inviolabil de cît casa unui membru al parlamentului.

— Îți spun că o vor viola și pe acea precum și pe or-care alta în care d-ta vei căuta un adăpost. Dacă nu te vor găsi acasă au să caute firește la amicii d-tale, la d. Hunt, întâiul de toate. Trebuie dar o locuință necunoscută, un loc unde nimeni să nu bănuiască că ai putea fi.

Mac Allan se puse iarăși pe gînduri.

— Ceia ce-mi spui e de necrezut.... O! urmă el surprinzînd o mișcare de protestare din partea tînerii femei, nu te mai acuz, Ienny, de înșelăciune; dar mă tem să nu te înșeli tu însași....

— O! doamne! murmură Ienny, inspiră-mă ca să-l pot convinge.

Apoi, adresîndu-se din nou către Irlandez:

— Mac Allan, zise ea cu emoțiune, îți jur pe capul copilului nostru că vei fi arestat în această locuință dacă vei rămîne în ea; or-unde aiurea dacă te vor găsi; că nu vei fi în siguranță nici într'un loc unde vei fi în siguranță nici într'un loc unde vei fi descoperit. Castle el însuși mi-a spus' acum un cîas.

Și ca cum jurămîntul ce pronunțase n'ar fi fost de ajuns ca să-l convingă, ca și cum ar fi avut nevoie să întrebunțeze mijloace așa zicînd materiale de convingere, adăuse:

— Nu înțelegi, Mac Allan, că dușmanii d-tale au pus mîna pe o acuzațiune favorabilă intereselor lor, pe o acuzațiune care dupe cum cred ei te va perde în ochii amicilor d-tale chiar: acuzațiunea de încercare de furt și de jaf cu arma în mînă, ziua mare, pe stradele Londrei, și că vor întrebunțea or ce mijloc ca să te dea pe mîna tribunalelor?

— Adevărat! murmură Mac Allan ne avînd ce să răspundă.

(Va urma)

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 6.000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia
30 bani
Anunțuri și reclame pe pagina
III linia 2 lei.dinea finală a Austriei și a Statelor Bal-
canice.

Sofia, 16 Septembrie.—Camera a votat adresa către Tar ast-felt conceputa: Represintanții Bulgariei roagă calduros pe Dumnezeu să vă acorde o viață lungă și fericită; Vă prezintă felicitările lor sincere și expresiunea sentimentelor lor de atașament și de profund devotament. Ei sunt convinși că după toate cele ce s'au petrecut, tensiunea relațiilor dintre Rusia și Bulgaria va dispăre și că Tarul ca și în trecut va lua sub înalta sa protecție pe poporul bugar și opera națională ce urmărea, pentru a obține unirea celor două Bulgarii și a asigura existența lor proprie și independența lor.

Această adresă a fost dusă de o deputațiune la consulatul Rusiei.

Camera s'a ocupat apoi de proiecte financiare. Măine se va discuta răspunsul la discursul regentei.

Regimentele rumeliote au plecat la Filipoli, afară de unul care a rămas în Sofia.

VANDALISMUL DE LA ZIARUL NOSTRU

Încă de aseară bandele de bătași primiseră ordinul, pe căprării, ca să procedeze, de urgență, la întocmirea programului pentru scenile vandalice, cari s'au petrecut astăzi.

Planul o dată făcut, șefii ca Ulmeanu, Toboc, Ștefănescu, Tănase Bărbierul și alții se puseră pe lucru.

De la orele opt dimineața, se formează cete, cete, de tot ce societatea are mai degradat și mai pervers, pe la secțiunile învecinate cu localul redacțiunii noastre.

La orele zece, cetele se împreună și în cap cu numiți șefi ai statului lor major merseră în curtea consiliului de miniștrii și strigară într'un glas: *Trăiască Brătianu! moarte opozițiunii!*

Aceste cuvinte, șeful cabinetului eși în balconul consiliului de miniștrii și ținu această adunătură următoarea scurtă, dar semnificativă cuvântare: *„Vă mulțumesc fraților pentru simpatia ce mi dovediți. Sunt sigur că veți și știți să stigmatizați, precum se cuvine, pe acești miserabili.”*

Acești miserabili reprezintă pe opozițiune. Indată, mai degrabă de cât se poate închipui, banda bătașilor apucă pe

strada Clemenții, sparse geamurile, și forță porțile intrării redacțiunii ziarului „Independența română”; intră chiar în curte. Aci, întâmpina pe toți lucrătorii tipografi armați cu lemne, pe care le luară, în repeziune, dintr'un stâncen de lemne ce se afla din întâmplare în curte. Ei puseră pept bandei, care văzând că nu e de gluma să mulțumi cu spargerea geamurilor, cu vociferările lor sălbatice se îndreptară prin dosul Episcopiei la redacția „Epoca”.

Era un sgomot asurzitor; d. Arbore, redactorul *Telegrafului*, striga cât îl ținea gura:

Trăiască Brătianu! Dați, omorâți, spargeți.

Ajunși în dreptul redacției, bătașii svărliră în geamurile localului, intrară în sălile noastre și aci negăsind din întâmplare de cât pe administratorul ziarului, dederă într'nsul cu bastoane și ciomege; îl sparseră capul, îl sdrobiră mâinile. Această operă sfârșită, se porniră bătașii să distrugă tot ce vedeau înainte. Răsturnară masa administrației duce ce distruseră corespondența și mandatele postale sosite din provincie. În camera alăturată vandalismul fu la culme. Nu se poate descri ruina cauzată.

Prima noastră preocupare a fost ca să luăm fotografia localului. Alergăm în grabă la un fotograf; când acesta sosi cu mașina, un comisar îl opri, și îl amenință că îl va distruge instrumentele și îl va duce la poliție, dacă nu se va duce înapoi la atelier.

În fața ordinului polițienesc, trebui să renunțăm la fotografiare.

În acest timp, lumea de curioși se postă în fața redacției. Toți și făceau cruce de ce li se înfațau ochilor. Mulți intrară în redacție și stău înmărmuriți de ce le isbea vederea.

Banetele vandalice, încântate de ispravă, se înghesuiră prin cărciumi și tuneluri.

Era 11 ore. Unii ne duserăm la poliție, alții la parchet.

La poliție era directorul d. Paladi. Cerurăm să vestească parchetul, și reclamarăm în contra ordinului comisarului care ne-a împedită de a fotografia fațada localului său de a introduce pe fotograf în interiorul localului. Polițaiul ne răspunse cu mult sânge rece:

Comisarul are ordin să împedice fotografiarea; cât despre parchet îl vom vesti, când vom găsi noi cu cale, iar nu când aveți d-voastră gust.

Luarăm act de această declarație a prefecturii. La parchet o primă vizită remase infructuoasă; nu era nici un procuror.

De aci ne duserăm la parchetul Curtiș. Aci procurorii de secție d-nii Cerkez și Bestelev ne consilieră a ne adresa la parchetul Tribunalului. La reîntoarcere găsirăm, în adevăr la Tribunal pe d-nii Vineș și Mavruș. Cel din urmă se făcu de odată nevăzută, iar d. Vineș, ocupat atunci cu dresarea unui proces-verbal asupra plângerii d-lui Augustin, redactor la „România” ne a rugat să așteptăm puțin. Am omis să spunem că de la *Epoca*, bătașii în rînduri strînse, în masă compactă, se duseră la redacția ziarului *România*

unde urcară scările, pătrunseră în etajul al doilea și după ce sparseră geamurile maltratară pe persoanele cari se găseau la redacție.

Când ne am întors la parchet, ni s'a înapoiat plângerea cu o rezoluție semnată de d. procuror San Marin, prin care se delega inspectorul polițienesc respectiv ca să ancheteze faptul de urgență.

Toate obiecțiunile noastre ca noi solicităm concursul parchetului, iar nu al poliției, contra agenților căreia avem a ne plânge, remaseră fără răspuns.

Am constatat și acest fapt și întorcându-ne la redacție rugăram pe un ofițer de sergenți ca să cheme pe d. inspector. Ce e mai mult l'am remis chiar petiția cu rezoluția parchetului, spre a nu avea ceva de opus. Am așteptat în zadar pe d. inspector. Dupe o jumătate oră ni s'a înapoiat petiția zicându-ni-se că nu poate săi dea curs.

Pe când membrii redacțiunii alergau în dreapta și în stînga ca să ia măsuri pentru aparițiunea regulată a ziarului, o deputație de bătași, Ulmeanu, Ștefănescu, Tănase Bărbierul se presintară din nou la redacția noastră.

Aci numai erea nimeni, numai un singur membru al redacției se găsea în atelierul tipografii. Indată cei s'a comunicat că niște domni vor să vorbească cu cine-va, tînărul nostru colaborator alergă jese și se puse la dispoziția vizitatorilor. Pe dată însă pricepu, dar era prea târziu atunci, că n'are a face cu niște domni, care solicită o convorbire cu redacția, ci din potrivă era statul major al bandelor vandalice. Cu toate că numiți fură primiți cu multă amabilitate, deși fură poftiți a sta pe scaune, totuși colaboratorul nostru se văzu de odată înconjurat—de toată ceta acestor nemernici. Dupe câteva cuvinte schimbate, fără nici-o provocare din partea noastră, redactorul primi pumnii și ghionturile d-lor Ulmeanu, Tănase Bărbierul, Ștefănescu, Toboc.

Mașinistul tipografii sări să scape pe bietul redactor, și se văzu și dânsul trântit jos, bătut în mod oribil și jefuit. Ceasornicul îl fu luat, cămașa și hainele îl fură rupte.

Scena aceasta se petrecea în sala cea mare a redacției, lumea sta grămădită pe la ferestre. Un adjutant al regelui privea de la fereastra spartă, la un metru de locul bății, cum bătașii palmuiau în un mod laș pe un colaborator al ziarului, cu totul inofensiv. Dupe ce bătașii se săturară de pumni și ghionturi, de trânteli și vandalism, atunci și numai atunci un comisar interveni și invită pe bătași să se retragă.

În loc să plece, bandiții intrară în curtea caselor d-lui Blaramber și svărliră cu petre în geamurile atelierului. Cu acestea se sfârși prima parte a programului întocmit aseară de d. prefect Moruzi, care convocă pe la ora 1 din noaptea comisarii secțiilor de la Obor, cu cari în deplină înțelegere organiză campania vandalică, campania odioasă și desonorantă ce s'a desfășurat azi pe la redacțiile ziarelor *Independența*, *Epoca*, și *România*.

Resulta din descrierea fidelă și detaliată de mai sus:

1. Ca poliția cu agenții ei; cu bandiții ei, cu bătașii ei a întreprins o campanie de exterminare în contra ziarelor opozițiunii.

2. Ca Parchetul a stat nesimțitor, ca în tot-d'a-una, la plîngerile ce i s'au adresat.

3. Ca însuși primul-ministru a dat semnalul vandalismului din balconul Consiliului de miniștrii.

Atât credem de ajuns pentru acum.

ULTIME INFORMAȚII

Pe la orele 12 două trăsuri cu bătași s'a dus la *Independența* unde au voit să forțeze grilele închise cu lacăt și să pătrundă înăuntru.

În poartă un rânșă le a eșit înainte spunându-le că este oprită intrarea.

Forțând din nou un inspector de poliție, i-a somat să se retragă.

Aflăm că holera face mari ravagii la Pesta.

D. dr. Theodory, inspector al serviciului sanitar superior, terminându-și inspecția circumscripției sale s'a reîntors azi dimineața în Capitală.

Cu trenul de 7 1/2 ore a plecat la Sinaia unde se află familia d-sale.

Un consiliu de miniștrii s'a ținut azi sub președința d-lui I. C. Brătianu.

D. T. Vasilescu, administratorul ziarului nostru mergând cu capul spart cu sîngele curgînd și cu mâinile rupte la spitalul Brîncovenesc. acolo întâmpină pe d. dr. Buicliu, care refuza să examineze și să pânseze pe ranit. Un intern de serviciu fu mai corect și mai uman de cât acest om al științei.

Rușine!

La redacția „României” pătrunzînd bătașii înăuntru, au maltratat pe redactori, între cari mai ales pe d. Augustin. Cel l'alți redactori erau să fie aruncați în stradă de pe ferestre de la catul al doilea.

În urma comiterii atentatului la redacțiunea ziarului nostru, comisarul și spionii polițienesci țineau discursuri publicului spunînd că poporul s'a revoltat fiindcă ziaarele opozițiunii au reproduș spusele d-lui Freytag în privința regelui.

D. Arbore, redactorul ziarului polițienesc *Telegraful*, dupe ce și termină excursiunea, trecu pe bulevard unde sbiera cât îi ținea gura,

că foarte bine a procedat poporul cu oamenii vînduți Rusiei și că guvernul este hotărât ca să lucreze cu energie în contra agenților Rusești.

INSTITUTUL

PROFESORILOR ASOCIAȚI

Se aduce la cunoștința părinților de familie că, din cei optzeci elevi ai Institutului, numai trei au rămas repetenți și șapte corigenți, iar toți cei-l'alți șaptezeci au fost promovați, dintre care zece premiați la gimnaziile și liceele Statului; de asemenea toți cei din clasele primare au fost promovați, fără să rămână vreunul corigent ori repetent. Inscriserile atît pentru clasele primare cât și pentru gimnaziu și liceu se fac pînă la 10 Septembrie la Institut, care se află instalat în cele mai bune condițiuni pe calea Victoriei 162, București.

Directiunea.

D-RUL A. VIANU

Dă consultațiuni pentru boale de OCHI, URECHI, și SIFILITICE și face operațiuni de chirurgie oculară.

București, Calea Văcărești No. 53 (alături cu spitalul Xenocrat) de la orele 2—4 după amiază.

INSTITUTUL PENTRU DOMNISOARE

— 47 Strada Scaune 47 —

Cursurile primare și gimnaziile vor începe la 1 Septembrie. Programele statului sunt obligatorii, iar examenele se trec în fața comisiunilor ministeriale. Inscriserile se fac în toate zilele la cancelaria Institutului Director de studii, d-n C. C. Dobrescu, profesor la liceul Sf. Sava, direcțiune E. C. Dobrescu.

INSTITUTUL SCHEWITZ

BUCUREȘTI

51, Strada Scaunelor, 51

Cursurile din acest institut vor începe la 1 Septembrie viitor. Pentru informațiuni a se adresa la direcțiunea Institutului.

INSTITUTUL NOU DE DOMNISOARE

BUCUREȘTI STR. PRIMAVEREI 28

Cursurile se deschid la 1 Septembrie. Prețurile pe un an școlar sunt: 1054 lei noi pentru interne, 600 pentru semi-interne, 450 pentru externe.

Pentru copii din școala mixtă „Ecole Enfantine sau Kinderschule”, se plătește 4501. Pentru semi-interne și 350 pentru externe.

Programul, lista profesorilor și prospectul se pot vedea la institut. Inscriserile se face în toate zilele de la 2—6 p. m. tot atunci se poate vizita și localul.

Locuri vacante sunt: pentru interne, 11, externe sau semi-interne 8, și pentru scoalele mixte ori cât se va cere.

CASA DE SCHIMB

ALEX. GR. IONESCU & B. MARCU

Strada Lipceani, No. 15 bis

București, 4/16 Septembrie

VALORI	Soadenta cuponelor	Pîrg lib cursu mediu
FONDURI DE STAT ROMAN		
Renta rom. per. 1875 5 0/0	1 Ap 1 Oc	94
Renta rom. amortis. 5 0/0	1 Ap 1 Oc	97
Renta rom. (rur. con) 4 0/0	1 Mai 1 No	88
Oblig. de stat C. F. R. 6 0/0	1 Ian 1 Iul	105 1/2
Idem idem 5 0/0	Idem	—
Imprum. Stern 1864 7 0/0	1 Mar 1 Sep	—
Impr. Openheim 1868 8 0/0	1 Ian 1 Iul	142
IMPRUMUTURI DE ORASE		
Impr. oras București 5 0/0	1 Ian 1 Iul	75
Idem idem din 1884 5 0/0	1 Mai 1 No	96
Impr. or. B. cu prime loz. 2%	Idem	33
VALORI DIVERSE		
Credit Fonciar Rural 7 0/0	1 Ian 1 Iul	108 3/4
Idem idem 5 0/0	Idem	87 1/2
Cred. Fon. Ur. din Buc. 7 0/0	Idem	110 1/2
Idem idem 6 0/0	Idem	92
Idem idem 5 0/0	Idem	82
Cred. Fonc. Ur. din Iaș 15 0/0	Idem	74 1/2
Obl. Cas. pens. fr. 300. 101	1 Mai 1 No	215

FOIȚA ZIARULUI „EPOCA”

(80)

FORTUNE DU BOISGOREY

VELUL ALBASTRU

(Urmare și sfârșit)

În acest ziar se citea următoarele: „Straniile și tragicele evenimente cari au preocupat atât de mult, acum câte-va luni, populațiunea parisiiană acum se poate zice că au fost complet luminate, se poate asemenea afirma că atacurile nedrepte relative la crima din Notre-Dame al căror obiect a fost un onorabil magistrat, nu avea nici un temeiul serios.

„Un individ, de origină belgian, dupe ce alergase prin toată Europa înșelând la jocul de cărți, sfârși prin a se împănta în Rusia, în casa unei prea bogate văduve, al cărei amant era și pe care o exploata de mai mulți ani.

„El o hotărâse să vie a se stabili în Franța c'un flu legitim pe care l'avea de la soțul său, comitele B... ofițer superior în armată rusă. El plecă înainte la Paris și era hotărât de a se scăpa și de mumă și de copil pentru a și apropia o sumă considerabilă pe care comtesa o luase cu ea. Ceea ce a și făcut a doua zi dupe sosirea acestei nenorocite femei, în modul care se știe, asvârlind-o din vîrfurile turnurilor de la Notre-Dame.

„Dupe ce a comis această crimă atroce, el reuși a scăpa și, în urma unei greșeli regretabile, un ofițer demisionar, de o bună reputețiune în lumea parisiiană, fu arestat ca autor al acestei crime.

Pus în libertate îndată a doua zi, d. de Saint-B... își jură de a descoperi pe adevăratul culpabil și se puse în relațiune cu câte-va persoane care asistasă de departe la scena de pe platformă și din care unul găsi copilul abandonat al nenorocitei comtesei B... Acești domni descoperiră că asasinul continuă a trăi la Paris, sub numele unui mare seigneur spaniol, marchisul de P... pe care el îl întâlnise în străinătate și pe care se bănușe că mai târziu l'a omorât!

„Acest miserabil, care a reușit a se admite într'un club foarte onorabil compus, ducea o viață în partidă dublă: om de lume în aparență și în realitate șeful unei bande de tâlhari, din cari unul, cel mai fidel, se însărcină să omoare pe fiul comtesei, un copil de nouă ani. Acest bandit subaltern reușind să fugă din Franța a fost spânzurat la Viena pentru un alt omor. Stăpînul său, falsul spaniol, s'a sfârșit după cum toată lumea știe. Reușind să atraga, nu se știe sub ce pretest, pe nenorocitul căpitan de Saint-Briac pe galeria superioară de la Notre-Dame, el l'a asasinat și, surprins în momentul în care el se încerca să fugă, cum făcuse deja după asasinatul comtesei B... el suferi pedeapsa talionului. El a căzut de la o înălțime de 40 metri și și-a sdrobot capul de pavagiu.

„În urma lutoror acestor catastrofe d. de M... judecător de instrucție la tribunalul Senel a crezut de datorie a se desărcina de instrucția acestei afaceri și chiar a demisiona voluntar din magistratură, de și de la început și până la sfârșitul acestei sinistre afaceri el își făcuse constincios datoria.

Moartea funestă a amicului său d. de Saint-B... atît l'a atins în cât s'a hotărât de a demisiona și de a duce o viață retrasă. El s'a consacrat cu de-

săvârșire studiului și a întreprins o mare lucrare asupra arhitecturii din evul mediu căreia îi consacră tot timpul său. Doamna de M..., demna tovarășă a vieții sale, îl consola asociindu-se la studiul său, de faptul ca a fost silit să renunțe la o carieră unde l'aștepta cel mai brillant viitor.

„Ast-fel cad oare-cari sgomote rîu voitoare ce s'au răspîndit asupra cauzelor retragerii premature a unuia din magistratii noștrii cel mai disting. Lumea astăzi dă cu desăvârșire dreptate conduitei sale și înalțel virtuții a doamnei de M... al cărui nume s'a găsit amestecat un moment la trista istorie a unei serii de crime neașteptate.”

Opiniunea publică s'o îl modificat ea dupe publicarea acestui fel de memorandum justificativ? E greu de a se pronunța acestui punct delicat, dar de sigur, emoțiunea s'a calmat și a început să se uite această dramă în mai multe acte care atît de mult a preocupat pe Parisienii.

Acei cari au jucat un rol în această dramă și cari cunosc adevărul au fost oameni de inimă căci au pastrat secretul cel mai observat asupra greșelii d-nei de Malverne.

Jean Fabreguette el însuși a știut să tacă.

Pentru culpabilă espiațiunea a început; soțul ultragiul își rîsăbuna într'un mod crud și ea nu cuteza a se plînge, pentru că știa bine ca pedeapsa o merită.

Din toate pedepsele pe care ar fi putut a li le da, d. de Malverne a ales pe cea mai rafinată. În loc de a o gonii el o sequestră, nu în sensul de a face din casa conjugală o temniță, dar amenințînd-o că va publica dacă va fugi, trădarea lui Saint-Briac, singurul om pe care ea l'a iubit, amantul pe care ea îl plîngea fără încetare. D. de Malver-

ne n'o părăsea nici un minut și nu l'permitea de a vedea pe nimeni. Pe lângă această viață îi mai impuse și un alt supliciu.

Sub pretest că dânsă se intereseze de cercetările arheologice asupra bisericilor gotice, o ducea în toate zilele cu dânsul la Notre-Dame; se urcă împreună până la galerie, o conducea în locul unde Jacques de Saint-Briac căzuse, și i zicea: „Aci a murit și d-la l'a ucis. Era leal și l'a înșufletat trădarea. D-zeu l'a pedepsit. E drept că să suferi de o mie de ori mai mult de cât a suferit el.”

Și nenorocita Odette nu se revoltă contra pîzitorului ei. Resignată și pocăită, ea aștepta ca el să înceteze de a mîlortura său ca moartea săi vie s'o ia. Aștepta moartea ca un mijloc de scăpare.

Într'o zi, pe la începutul toamnei, d. de Malverne și femeia sa, fură oprită înaintea usii bisericii Notre Dame de un cortegiu. Trăsurile de nuntă le opeară trecerea. Odette, apucată de un presentiment, privi și văzu intrînd în biserică pe Rose Verdiere la brațul lui Meriadec, Rose Verdiere era îmbrăcată în alb și cu o coroană de flori de portocal. Nu baronul se însăra, el venise pentru a înlocui pe tatăl Verdiere care murise; în urma miresei, venea mirele, Albert Daubrac, la brațul unei doamne în verșă, c'un aer de și provincial dar respectabil, — muma sa, ce venise de la Agen pentru a asista la căsătoria fiului său.

Fabreguette și un intern erau tinerii de onoare.

Nici unul din ei nu recunoscu pe această femeie, care purta un voal ca și în ziua primei sale ascensiuni pe fatala galerie; nici unul din ei nu observă pe d. de Malverne, îmbrăntit cu zece ani și amestecat în mulțime.

Cortegiu intră în biserică și după ce trecu, Odette zise soțului ei:

— Nu mai mă trîrzi sus. E inutil. Simț că o să mor... și vîrui muri fără să regret, pentru că știu că nobila copila care s'a încercat să se sacrifice pentru mine, e fericită.

Judecătorul avu milă. O reconduse acasă, unde cum ajunse muri, instantaneu rupîndu-se un anevrism care o mîna de șeșase luni.

D-nu și d-na Daubrac au trei copii încântători și sunt perfect fericiti. Aventura lor s'a sfîrșita cu un basmu. Micul intern de la Hotel-Dieu este doctor și cu speranța de a deveni celebru; uvreria de flori artificiale este cea mai încântătoare din femei și cea mai bună din mame. Acum ea numai e *Ingerul clopotniței*, ci este Ingerul familiei.

Meriadec va muri fîcăt; dar el a găsit la el o familie care e îndestul pentru fericirea lui.

Fabreguette espune tablourile sale la Salon de v'o patru ani și are mare nădejde că la viitoarea Expozițiune va primi o medalie.

Trăiesc cu toții împreună și fericiti, iar iarba crește pe mormintele unde uitați zac Odette și Jacques de Saint-Briac.

Fie-căruia după faptelele sale.

(FINE)

CASA DE SCHIMB I. M. FERMO -27, STRADA LIPSCANI, 27- CURSUL BUCURESCI 4 Septembrie 1886

Table with exchange rates for various currencies and goods like Rente amortizabilă, Oblig. de stat, etc.

DE INCHIRIAT chiar de acum Casele, din Strada Academiei No. 11 compuse din 16 Camere, cu o curte spațioasă...

DE INCHIRIAT chiar de acum, un otel situat Calea Victoria No. 147 împreună cu dependențe, grajd, șopron, curte, grădină, gaz aeriform în casă...

DE INCHIRIAT chiar d'acum casele Coste-Foru din Băiște, Strada Scaunelor No. 46. 22 Camere deosebit de dependințe: grajd, șopron, cuhnie, spălătorie și alte trei camere și grădină spațioasă...

DE INCHIRIAT (de la Sf. Dumitru anulul curent) casele, grădina și teatrul cunoscute sub numele «RAȘKA» din Strada Academiei No. 28.

LOCUINȚA și PENSIUNE pentru elevii din liceu, avantajos mai cu osebire pentru cei din liceul St. Sava fiind foarte aproape. Părinții doritori d'asfi plasa copiilor în familie unde vor avea tot confortul și o bună îngrijire...

DE INCHIRIAT chiar de acum casa d-lui V. Hott din Str. Luterană 15, mobilată și nemobilată având 22 camere, grajd de 10 cai, șopron de 6 trăsuri, 2 pinițe, 1 puț și grădină cu 2 pavilioane.

DE INCHIRIAT O pravalie spațioasă cu fațadă în piața Episcopiei având două camere și pivnița, a se adresa la administrația ziarului „EPOCA”.

DE INCHIRIAT de la Sf. Dumitru viitor, în total sașu în parte, casele din Strada Romană No. 2, fosta casa doctor Keresteny, care se compune din două corpuri; cea dintâi cu două etaje, iar cea de a doua cu un etaj, având mai multe camere de stăpâni, și dependențele necesare, două grajduri și șopron, curte spațioasă și grădină.

DE VENZARE mai mulți armași, reproducători iepe, mânzi de pur-sânge, cai de curse, de calărie, de trăsuri.

DE VENZARE miere de calitate superioară obținută prin mașina centrifugală. Pot oferi orice cantitate cu preț moderat.

DE VENZARE Casele noii din Str. Crinului No. 5 bis, jumătate locul viran din Strada Dionisie No. 20.

DE ARENDAT Moșia BALACIU DE JOS Districtul Ialomița, întindere 1588 pogoane, 2 hanuri. A se adresa Strada Spectantel No. 20 la Maria Pitisteanu.

UN TĒNAR Bacalaureat și student în anul II al Facultății de Litere și Filosofie dorește a se angaja ca mediator pentru clasele primare și gimnasiale în schimbul menajului său a unei mici retribuțiuni.

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA” No. 3, STRADA EPISCOPIEI, No. 3

LICEUL ST. GHEORGHE - BUCUREȘTI - No. 138, CALEA VICTORIEI, No. 138. Direcțiunea Liceului St. Gheorghe are onoare de a aduce la cunoștința publicului că s'a adăugat și clasa VI din liceu...

INSTITUTUL SEICARIU FUNDAT IN 1863. Care până acum se afla în Calea Rahovei No. 50, face cunoscut d-or părinți de familie că din cauza depărtării liceului Matei Basarab, unde elevii internați în acest institut își făceau studiile până acum...

PENSIONATUL ENIU BALTEANU - BUCUREȘTI - No. 138, CALEA MOSILOR, No. 138. Primeste scolari interni-externi pentru clasele primare, gimnasiale și Comerciale în condițiuni foarte avantajoase de preț.

BIBLIOGRAFIE In editura Librăriei ZAR ANCOLAU - DIN PLOESCI - Au eșit de sub tipar: Pr. Părvulescu. Primele lecțiuni de calcul sau sistema numerațiunii p. clasele primare de ambele sexe, preț 20 bani.

UN SFERT SI JUMETATE MILION!! de marfuri din magazinul D-lui ION PENCOVICI No. 24, Str. Lipscani, No. 24. !!! SE VINDE EFTIN !!!

EREZII L. LEMAITRE SUCCESORII TURNATORIA DE FER SI ALAMA - ATELIER MECANIC BUCUREȘTI, - CALEA VACAREȘTI 951, - BUCUREȘCI. Se însărcinează cu construcțiuni de turbine și mori cu prețuri mai reduse de cât acele din Viena și Pesta.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE VALABIL DE LA 20 MAIU (1 IUNIE) 1886

Table with train schedules for various routes: București-Roman, București-Verciorova, București-Giurgiu, Galați-Marasesti-Marasesti-Galați, Ploesti-Sianic-Sianic-Ploesti, Veresti-Botosani-Campina-Doftana, etc.